

Чоловік проходив 20 років із шпиргалкою у вусі

Жителів Саудівської Аравії почав докучати гострий вушний біль. Чоловік вирішив, що це звичайний отит, і пішов до отоларинголога. Та шоквані лікарі витягли з його вуха незвичайний предмет — шкільну шпиргалку, яку він запхав туди 20 років тому. На цей клаптик паперу аравієць розраховував, коли складав один із шкільних іспитів. Він дійсно непогано закінчив школу, потім вуз і, напевно, ніколи б не згадав про підказку, сховану в вусі, якби вона сама не нагадала про себе.

Щотижневик «Відомості.інфо»

Відомості

Видається з 21.09.2000 р.
Реєстр. номер КВ №19340-9140Р
від 21.09.2012 р.

Головний редактор
Галина ФЕДОРЕНКО

Тел. (0332) 77-19-03
e-mail: galina@vidomosti-ua.com

Адреса редакції: 43016, м. Луцьк,
вул. Романюка, 1.
Тел./факс: (0332) 77-48-09, 77-49-08, 77-48-08
E-mail: info@vidomosti-ua.com
web: http://www.vidomosti.info/

Засновник: ТзОВ «Слово»
Р/р 2600301863522 в ВАТ «Укресімбанк»
МФО 303547 ЗКПО 31011295

Передплатний
індекс –

21769

Будь-яке копіювання, у т.ч. окремих частин текстів чи зображень, публікування і републікування, передрук чи будь-яке інше поширення інформації, в якій би формі та яким би технічним способом воно не здійснювалося, суворо забороняється без попередньої письмової згоди з боку ТзОВ «Болонський губернський відомості». Відповідальність за зміст та текст реклами несе рекламодавець. Відповідальність за достовірність фактів, власних імен та інших даних несуть автори публікацій. Відповідальність за якість друку несе друкарня. Матеріал, відмічений даним знаком, друкується на правах реклами. Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати зовсім.

Друк офсетний. Обсяг 4 друкованих аркушів. Адреса друкарні: Львівська область, Яворівський район, с. Рясна-Руська, вул. Свободи, 5, тел. (032) 297-47-46.

Тираж 18 500. Замовлення № 18706.

Коханий Марини Александрової тішить її оригінальними подарунками

Популярна російська актриса Марина Александрова дала відверте інтерв'ю, в якому зізналася, що, коли ще не була одружена, режисер і майбутній чоловік Андрій Болтенко буквально підкорив її своїми подарунками та широкими жестами. Крім того, з'ясувалося, що у них дуже багато спільного.

Ще на стадії залицянь Андрій віддав ключі від свого автомобіля Марині, щоб вона могла покататися в своє задоволення. Навіть після одруження режисер продовжує обдаровувати акторку незвичайними подарунками.

«Андрій готовий на широкі жести. Він возив мене з Москви у фантастичні подорожі, коли я навіть не знала, куди ми прямуємо. Подарував шматочок дитинства — ескіз Юрія Норштейна «Іжачок у тумані» з мого улюбленого мультфільму. А ще — журнал «Радянський екран» за серпень 1982 року — мій місяць і рік народження. Так що з фантазією у мого чоловіка все добре», — розповіла щаслива Александрова.

Популярна актриса впевнена, що їхня з Андрієм зустріч була визначена долею, адже в їхніх життях на диво багато збігів. Актриска розповіла, що чоловік народився з її мамою в один день, 14 липня. Батьки Александрової та Болтенка прожили в шлюбі багато років. Обидві їхні бабусі мають рідкісне ім'я Леокадія, а скорочено — Льоля, в обох є дід Віктор Васильович. Крім того, тата Марини теж звали Андрій.

Зараз у пари підрастає синочок Андрійко. Та на одній дитині Александрова зупинитися не збирається. «Ми хочемо як мінімум трьох... Узагалі, круто знову повернутись у дитинство! Прокидатися від того, що твій малюк обіймає тебе за шию й посміхається, — це щастя», — поділилася зіркою матуся.

У Нью-Йорку пройшов собачий показ мод

У Нью-Йорку днями відбувся показ мод для песиків. Власники потішних цуциків показали своїх улюбленців у розкішних

вбраннях і з вигадливими зачісками. Чотирилапі вийшли настільки кумедними, що не залишать без посмішки нікого.

Англієць малює величезні картини на асфальті

Пітер Гібсон, художник із Мон-Реала, в 2011 році почав кампанію для того, щоб заохотити міську владу зробити більше велосипедних доріжок. І хоча це була просто громадянська позиція, та дуже професійна — величезні малюнки на асфальті. Пітера з цього приводу намагалися притягнути до кримінальної відповідальності нібито «за суспільну шкоду». Та він подобався людям, і йому скрізь надавали підтримку, що допомогло уникнути неприємностей.

Згодом Гібсон узяв собі псевдонім Roadsworth — поет доріг — і став перетворювати стоянки, автошляхи і тротуари в художні твори. Тепер він додає в них елементи гумору: зграї гусей нападають на дерева, а сардини рухаються разом із пішоходами.

Екстремал без страховки піднявся на найвищий довгобуд світу

Відомий в Інтернеті любитель екстриму киянин Віталій Раскалов у своєму блозі поділився підкоренням чергового хмарочоса. Цього разу руфер (від англ. roof — дах; той, хто лазить по дахах) пробрався на вершину недобудованої Шанхайської вежі заввишки 650 м. Вежа є найвищим довгобудом у світі й другою за висотою будівлею, поступаючись лише багатопверхівці «Бурдж Халіфа» в ОАЕ.

Віталій відмовився від страховки, а сама вилазка була нелегальною.

Підліток із Бангладеш ризикував життям, рятуючи оленятко

Юний житель округу Ноакхалі, що в Бангладеш, на ім'я Белал без зволікань кинувся в гірську річку, щоб врятувати безпорадне оленя, яке тонуло.

Хлопець міг і сам захлинутися у бурхливому потоці води, проте ризикнув власним життям, щоб витягти наполохане маля.

Очевидці підбадьорювали сміливця вигуками, стоячи на березі. А один із них зробив кілька унікальних знімків дивовижного рятунку.

Найдорожчий мед продають у Туреччині

Найдорожчий мед у світі продають у Туреччині за 6800 дол. за 1 кг. Його витягають із печери з глибини 1800 м у містечку Артвін, що на північному сході країни.

Як стверджує Гуней Гандуз, місцевий бджоляр, цей мед настільки дорогий, бо його дуже важко добути. Гандуз, пасічник третього покоління, побачив бджіл, що влітають у глибоку печеру, в 2009 році. Він відстежив їхній шлях і зрозумів, що внизу є медові стільники. Але дістатися дна підземелля змогли тільки професійні

альпіністи, яких найняв Гуней. Там вони зібрали 18 кг меду, що стікав зі сферичних стін. Потім його проаналізували в лабораторії у Франції і з'ясувалося, що це високоякісний, насичений мінералами мед. Перший кілограм продали за €45 тис. на французькій фондовій біржі. Другий купили фармацевти з Китаю, заплативши €28 тис.

Зараз мед коштує €5 тис. Продається він у баночках по 170 і 250 г. І клієнти не можуть не усвідомлювати, що кіло вартує, як маленький автомобіль.

Заєць Віталік щодня зустрічає літаки в столичному аеропорту

У міжнародному аеропорту «Київ» у Жулянах біля злітних смуг оселилося сімейство зайців. Найсміливіший із них щодня виходить дивитися, як прилітають і відлітають літаки. При цьому стає на задні лапи.

Працівники аеродрому назвали звірка Віталіком на честь фотографа летовища Віталія Несенюка, який його зняв. «Зайців на терито-

рії аеропорту багато. Купа слідів на снігу! А цей стояв у 20-градусний мороз і уважно розглядав літаки. Я бачив його тут кілька разів, але того дня не зміг утриматися, щоб не сфотографувати», — розповів Віталій Несенюк.

«Тваринка живе на території нашого аеродрому і спостерігає за літаками. Віталік харчується морквою, що постачається в аеропорт. Це наш підшефний заєць! Справжній любитель авіації, незважаючи на морози та шум моторів», — жартують у прес-службі «Кіева».

«Аеропорт — це режимний об'єкт, і тут не так багато людей. А території аж 26 га — є де розгулятися різній живності. Ми часто бачимо тут зайців, лисиць, качок, тхорів, білок, іжаків і навіть борбів. Іноді вони перебігають злітно-посадковий смуги, адже їм правили не писані», — каже Несенюк.

Хвіст на спині перетворив індійця на божество

Індійське містечко Аліпурдуар стало об'єктом паломництва для жителів штату Західна Бенгалія: тут живе «божество» з 37-сантиметровим хвостом. Городяни з великою шанною ставляться до 35-річного Чандре Ораона через його анатомічні особливості: на спині індійця росте хвіст. Вони впевнені, що чоловік є реінкарнацією індійського хвостатого божества Ханумана. А скептикам на їхні закиди відповідають, що Чандре володіє такою, безсумнівно, божественною рисою, як здатність лазити по деревах без зусиль.

Паломники долають величезні відстані, щоб зцілитися, торкнутись «священного» хвоста. «В племінника був сильний жар, — розповідає Моніка, що прийшла в Аліпурдуар. — І лише після благословення Чандре малюк одужав. Упевнена, він є втіленням Ханумана».

Попри славу, Ораон зізнається, що бути хвостатим не завжди добре. «Коли був маленьким, діти з села дражнили мене. А потім дівчата відмовлялися знайомитися зі мною через хвіст. Правда, в

2007 році мені вдалося одружитися, але у нас із Маїн нема взаєморозуміння», — відзначає він.

Дружина Маїн каже, що їхнє сімейне життя не складалося через спосіб життя чоловіка: «Він постійно лазить по деревах, як та мавпа. До того ж його зовнішність...».